

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, 2012-08-07

Znak: IG-III.4130.49.2012

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2012r., poz. 647)

stwierdzam nieważność

Części uchwały Nr XVII/144/2012 Rady Gminy Bogoria z dnia 28 czerwca 2012r. w sprawie uchwalenia I zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Bogoria – etap II uchwalonego uchwałą Nr V/24/07 Rady Gminy w Bogorii z dnia 30 stycznia 2007r. **w zakresie:**

- § 20 ust. 4 uchwały,
- § 21 ust. 3 uchwały.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 28 czerwca 2012r. Rada Gminy Bogoria podjęła uchwałę Nr XVII/144/2012 sprawie uchwalenia I zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Bogoria – etap II uchwalonego uchwałą Nr V/24/07 Rady Gminy w Bogorii z dnia 30 stycznia 2007r.

W dniu 30 lipca 2012r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz zobowiązał Przewodniczącego Rady Gminy Bogoria do złożenia wyjaśnień i odniesienie się do przedłożonych do uchwały zarzutów.

Pismem z dnia 2 sierpnia 2012r., znak: RG.0711.4-4.2012 Przewodniczący Rady Gminy Bogoria złożył wyjaśnienia odnoszące się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem oraz złożonych wyjaśnień, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została z naruszeniem prawa dotyczącym zasad sporządzania planu miejscowego. W przypadku naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego ustawodawca nie wymaga, aby przedmiotowe naruszenie miało charakter istotny. Tak więc każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego powinno skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały.

Przedmiotowa uchwała opiniowana jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2012r., poz. 647), zwanej dalej ustawą. Oceniając przedmiotową uchwałę tuż organ związany był przepisem art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 130, poz. 871), zgodnie z którym do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w stosunku do którego podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, a mianowicie w brzmieniu obowiązującym do dnia 20 października 2010r.

Przepis art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowi, że naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego oraz istotne naruszenie trybu jego sporządzania, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

W zakresie naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

Uchwała narusza art. 15 ust. 1 w związku z art. 7 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004r. Nr 121, poz. 1266 z późn. zm.) poprzez dopuszczenie w planie miejscowym lokalizacji sieci i urządzeń infrastruktury technicznej na terenach leśnych bez uzyskiwania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy wójt sporządza projekt planu miejscowego zgodnie z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 2 i 5 tej ustawy przeznaczenie na cele nieleśne gruntów leśnych wymaga uzyskania zgody właściwego organu.

W świetle art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 28 września 1991r. o lasach (Dz. U. z 2011r., Nr 12, poz. 59 z późn. zm.) **lasem jest grunt o zwartej powierzchni co najmniej 0,1ha pokryty roślinnością leśną (uprawami leśnymi) - drzewami i krzewami oraz runem leśnym - lub przejściowo jej pozbawiony**. Natomiast zgodnie z art. 3 pkt 2 ww. ustawy **jedynie tereny pod liniami energetycznymi można uznać za grunt leśny**.

W ustaleniach zmiany planu miejscowego, na terenach leśnych (oznaczonych symbolami: ZLpg1, ZLpg2, ZLpg4, ZL1-ZL4 oraz ZL5 - § 20 ust. 4 i § 21 ust. 3 uchwały) dopuszczono lokalizację „sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, w sposób zachowujący dotychczasowy drzewostan” bez uzyskiwania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

Zaznacza się, że § 20 ust. 4 uchwały oraz § 21 ust. 3 uchwały są sprzeczne odpowiednio z § 20 ust. 2 uchwały oraz § 21 ust. 2 uchwały, w których wprowadzono zakaz zmiany przeznaczenia terenów leśnych na cele nieleśne.

Przewodniczący Rady Gminy Bogoria do wyjaśnień zawartych w piśmie z dnia 2 sierpnia 2012r. dołączył kserokopię pisma Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krośnie z dnia 5 grudnia 2011r., znak: ZZ-210-2/11 w sprawie wytycznych dotyczących uzgadniania przez Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krośnie, projektów decyzji o warunkach zabudowy oraz projektów decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, w zakresie lokalizacji podziemnych inwestycji liniowych na gruntach leśnych (bez uzyskiwania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne). Wytyczne te mają odniesienie do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Jednak ustalenia przedmiotowego planu miejscowego nie zawierają wszystkich warunków zawartych w ww. wytycznych.

Z uwagi na powyższe, organ nadzorczy stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały w zakresie określonym sentencją niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego. **Organ nadzoru zdecydował zatem o stwierdzeniu nieważności przedmiotowej uchwały w takiej części, która pozwala na zafunkcjonowanie uchwały w obrocie prawnym w pozostałym zakresie.**

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Bożentyna Pałka-Koruba